



سپیک چهضر شهیدی

مردی با خلوص تمام

متن سخنرانی در شب دکتر سید جعفر شهیدی

سید مصطفی محقق داماد

۲۹۸

پخارا
سال پانزدهم
شماره ۹۷
آذر-دی
۱۳۹۴

با احترام به روح شادروان استاد بزرگ جناب دکتر سید جعفر شهیدی رضوان الله عليه جلسه را آغاز می‌کنم و خوش‌آمد می‌گوییم خدمت کلیه اساتید کرام، علاقمندان به فرهنگ و دانش، خانم‌ها و آقایان، سرافراز کردند و دعوت ما را پذیرفته براتی ذکر خیری از یک استاد دانشمند، به این جلسه تشریف فرما شدند. خداوند انشاء الله به همه شما سلامتی و موفقیت عنایت کند.

دکتر شهیدی از امتیازاتی که داشت این است که ایشان دو نحلهٔ جدید و قدیم را از نظر علمی درک کرده بود. چون ایشان در مهم‌ترین حوزهٔ علمی شیعه یعنی نجف اشرف درس خوانده بود. در آنجا از اساتید بسیار بسیار بزرگی بهره‌مند شده بود. درس فقه را از محضر آیت‌الله العظمی حاج سید ابوالقاسم خویی آموخته بود. آقای شهیدی یک فقیه به تمام معنا بود. اما ظاهراً از همان روزهای نخستین، بنای تفکر روشنفکری در ایشان جوانه زده شده است. آن روز، در آن زمان، کسی که فارغ‌التحصیل حوزهٔ نجف می‌شد یک فقیه به تمام معنا بود، هر علوم دیگری را می‌آموخت در جنب این قضیه بود. به نظر من، آنطور که من سندش را نقل می‌کنم (من مطلب را سینه نقل می‌کنم)، حدس می‌زنم که چه چیزی باعث شد که ایشان به این رشتهٔ تاریخ و مسائل دیگر اسلامی سر سپرد. من از استادم، مرحوم آیت‌الله لاریجانی، پدر آقای دکتر لاریجانی، که استاد بند بود، شنیدم که آقای شهیدی انس زیادی داشت با مرحوم امینی، صاحب «الغدیر». از